

Psalm 22 vers 1 (Weerklank)

Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij,
 waarom zijt Gij tot redding niet nabij?
 Hoort Gij dan niet mijn bitter noodgeschrei,
 mijn angstig vragen?
 Mijn God, hoe ik bij dag ook moge klagen,
 Gij antwoordt niet; en ook in lange nachten
 vind ik geen rust, geen antwoord op mijn klachten.
 Hoort Gij dan niet?

Lied 334 vers 1 en 2 (Op Toonhoogte)

O, Heer mijn God, wanneer ik in verwond'ring
 de wereld zie die U hebt voortgebracht.
 Het sterrenlicht, het rollen van de donder,
 heel dit heelal, dat vol is van uw kracht.

Dan zingt mijn ziel
 tot U, o Heer mijn God:
 hoe groot zijt Gij,
 hoe groot zijt Gij!

Als ik bedenk, hoe Jezus zonder klagen
 tot in de dood gegaan is als een lam,
 sta ik verbaasd, dat Hij mijn schuld wou dragen
 en aan het kruis mijn zonde op zich nam.

(Refrein)

Lied 153 vers 1, 2, 3 en 6 (Weerklank)

Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten,
 in deze zee verzinken mijn gedachten:
 o liefde die, om zondaars te bevrijden,
 zo zwaar moest lijden.

'k Zie U, God zelf, in eeuwigheid geprezen,
 tot in de dood als mens gehoorzaam wezen,
 in onze plaats gemarteld en geslagen,
 de zonde dragen.

O allerheiligst, onuitspreeklijk wonder:
 de Rechter zelf gaat aan het recht ten onder.
 O wreed geding; wie kan geheel doorgronden
 de vloek der zonden.

Daar G' U voor mij hebt in de dood gegeven,
 hoe zou ik naar mijn eigen wil nog leven?
 Zou ik aan U voor zulk een bitter lijden
 mijn hart niet wijden?

Lied 487 (Op Toonhoogte)

De zegen van God wens ik jou toe,
 weet dat Hij jou nooit verlaat.
 De zegen van God blijft bij jou,
 overal waar je gaat.

Vrede voor jou
 en zijn hand op jouw leven.
 Liefde en vreugde zal Hij aan je geven.

(Refrein)

Doopbediening / kindermoment**Psalm 134 vers 3**

Dat 's *HEEREN* zegen op u daal';
 Zijn *gunst uit Sion* u bestraal';
 Hij *schiep 't heelal*, Zijn naam ter eer;
 Looft, looft dan *aller* heren *HEER*.

Gebed**Schriftlezing**

Lukas 22: 54 - 71

Psalm 89 vers 5 en 7 (DNP)

Gelukkig is het volk dat de bazuin herkent.
 Zij juichen voor uw naam omdat U bij hen bent.
 Zij wandelen met U; uw licht beschijnt hun ogen.
 Uw glorie maakt hen sterk, U zult hen weer verhogen.
 U bent voor hen een schild, U leidt hen naar de zege.
 Hun koning hebben zij van U, de *HEER*, gekregen.

Met liefde en met trouw sta Ik hem altijd bij.
 Groot zal zijn aanzien zijn, gezag krijgt hij van Mij.
 Hij heerst van west tot oost, Ik maak hem
 wereldleider.
 'U bent mijn God', roept hij, 'mijn vader, mijn
 bevrijder.'
 Hij is mijn oudste zoon: hij vindt bij Mij zijn woning.
 Ik geef hem alle macht, hij wordt de hoogste koning.

Woordverkondiging

Lukas 20 vers 70 & 71

Thema: 'Gods Zoon!'

Doop (Sela)

In het water van de doop,
zien wij hoe God zelf belooft,
dat zijn Naam voorgoed aan ons verbonden is.
Water dat getuigt en spreekt,
van de hoop die in ons leeft,
dat Gods liefde voor ons niet veranderd is.

Eén met Christus in zijn dood,
gaan wij onder in de doop,
overtuigd dat er bij Hem vergeving is.
Eén met Christus, ingelijfd,
staan wij op van schuld bevrijd,
in een leven dat voorgoed veranderd is.

*Met de Heer begraven en weer opgestaan,
om voor Hem te leven, Jezus' weg te gaan.
Uit het water van de doop,
putten wij geloof en hoop,
dat Gods trouw en liefde blijvend is.
Dat Gods trouw en liefde blijvend is.*

In zijn lichaam ingelijfd:
Christus' kerk die wereldwijd,
is geroepen om een beeld van Hem te zijn.
Mensen overal vandaan,
die de weg van Christus gaan,
om vernieuwd voor Hem te leven, vrij te zijn.

Reinig ons, vernieuw ons leven Heer.
Heilig ons, en vernieuw ons leven Heer.

Prijs de Vader, prijs de Zoon en heil'ge Geest!
Prijs de Heer met al wat leeft en adem heeft!
Wat een liefde, wat een hoop!
U verzegelt door de doop
dat ons leven bij U veilig is.
Dat ons leven bij U veilig is.

Collecte en luisterlied**Dankzegging en voorbede****Zo lief had God de Vader ons (Sela)**

Zo lief had God de Vader ons,
dat Hij zijn eigen Zoon zond
tot heil van ons gebroken hart,
omdat Hij ons zo kostbaar vond.
Hoe diep en schrijnend was Gods pijn
toen Hij zijn Zoon zo lijden zag;
toch is het Jezus' bloed dat ons
weer dicht in zijn nabijheid bracht.

O zie de mens daar aan het kruis,
met al mijn schuld beladen;
beschaamd hoor ik mijn eigen stem
Hem loochenen en smaden.
Het was mijn zonde die Hij droeg,
totdat Hij riep: 'Het is volbracht!';
zijn laatste adem bracht mij hoop,
zijn sterven werd mijn levenskracht.

Ik roem niet meer in eigen kracht,
in gaven, in wat wijsheid is;
ik roem alleen nog in de Heer,
zijn dood en zijn verrijzenis.
Hoe zou ik delen in zijn loon,
de zege die Hij heeft behaald?
Maar dit weet ik met heel mijn hart:
zijn offer heeft mijn schuld betaald.